

ος Α')

ναξαριακές

π. Ιωαννίκιος

Η πνευματική δράσις του π. Κλεόπα. (Μέρος Α')

Η ζωή και οι αγώνες του Γέροντος π. Κλεόπα Ηλίου

‘Η είδησις επιστροφής του στην Συχαστρία διαδόθηκε σε ολίγες ημέρες σε ολόκληρη την Χώρα. Σιγά-σιγά ήρχισαν πάλι να επισκέπτονται την Μονή ομάδες-ομάδες Πιστών από παντού ζητώντας συμβουλές και την ευλογία του μεγάλου Στάρετς.

Ετσι άρχισε και πάλι ο π. Κλεόπας να παρηγορή τον λαό του Θεού, να κηρύττη καθημερινά λόγους ψυχωφελείς, να εξομολογή και να ελκύει πολλούς στον ζυγό του Χριστού δια τη προσευχής και των λόγων του. Κάθε ημέρα ήρχοντο στο κελλί του δεκάδες και εκατοντάδες άνθρωποι από όλη την Χώρα και κυρίως από το εξωτερικό.

‘Εδω ήκουον την συμβουλή και τα ενθαρρυντικά λόγια του Γέροντος, έκαναν πνευματικές και θεολογικές ερωτήσεις από τις πιο απλές μέχρι τις πιο βαθιές και ο καθένας εξήρχετο ικανοποιημένος και χαρούμενος διότι τον είδε τον Γέροντα και ηξιώθη να λάβη την ευλογία του.

Ετσι, γενόμενος γνωστός σ’ όλη την Χώρα, οι πάντες εδόξαζον τον Θεό διότι τους εχάρισε αυτή την ουράνια ευλογία.

Το πρώτο καθήκον το οποίον εζήτησε ο π. Κλεόπας από τους Πιστούς όλων των ηλικιών και κοινωνικών τάξεων ήτο η διατήρησις με ευλάβεια της ορθοδόξου Πίστεως, δηλαδή όλα τα δόγματα και τα Μυστήρια της ‘Αγίας ‘Ορθοδοξου ‘Εκκλησίας μας. Χωρίς την αληθινή Πίστι, δεν ημπορεί ουδείς να σωθή, έστω κι αν έχη επιτελέσει όλα τα καλά έργα.

Κατόπιν ο Στάρετς έδινε μεγάλη σημασία στην εξομολόγησι των αμαρτιών, προτρέποντας τους Πιστούς να εξομολογούνται το ολιγώτερο τέσσερεις φορές το έτος. Τους εδίδασκε τα εξής: <‘Αδελφε, όταν βλέπης ότι στο σπίτι ασθενεί ο πατέρας σου η η μητέρα σου. . . , δεν καλείς πρώτα τον γιατρό, αλλά και τον ιερέα. Διότι ο γιατρός δεν ημπορεί να προσθέση ούτε ένα λεπτό στην ζωή μας. Και αν ημπορέση να μακρύνη λίγο την ζωή μας, αυτό δεν το κάνει από τον εαυτόν του. Το παν έγκειται στην θέλησι του Θεού! Να καλής τον ιερέα και να του λέγης: «Πάτερ, έλα και εξομολόγησε την πατέρα η την μητέρα μου σύμφωνα με τα βιβλία της ‘Εκκλησίας μας». Και ο ιερεύς να τον ερωτά εάν έκανε το τάδε η τάδε αμάρτημα, έτσι η έτσι το ένα και το άλλο. . .

Κατά την εξομολόγησι αυτός που εξομολογείται είναι καλό να λέγη ο ίδιος όλα, όσα έπραξε. Διότι και όταν ακόμη δεν σφάλλουμε με τα έργα, σφάλλουμε όμως με τον νου, η με τον λόγο. Και ο ιερεύς στο τέλος τον λύνει από όλες τις αμαρτίες του με την χάρι που του έδωσε ο Χριστός.

Κατόπιν ημπορείς να καλέσης τον γιατρό. Διότι, εάν ο άνθρωπος αποθάνη καθαρός και εξομολογημένος, η Έκκλησια ημπορεί να τον βγάλη από την κόλασι. Άλλα εάν δεν εξομολογήθηκε και έφυγε με βαρεία αμαρτήματα, δεν θα ημπορέση καμμία Άκολουθια να τον βγάλη από την κόλασι. Χωρίς ειλικρινή εξομολόγησι δεν υπάρχει σωτηρία.

Ή Πανοσιότης του συνιστούσε στον καθένα να έχη τον Πνευματικό του στην ενορία στην οποία υπάγεται. Ένω, εάν κάποιος επιθυμούσε να κάνη μία εξομολόγησι με κάθε λεπτομέρεια, ημπορούσε να την κάνη ειδικά σε γέροντες Πνευματικούς της Μονής.

Σ' αυτη την περίπτωση οι Πιστοί που ήθελαν να εξομολογηθούν στο Μοναστήρι, ήσαν υποχρεωμένοι να έχουν την ευλογία του ιερέως του τόπου τους.

Άναφερομε εδώ ότι η Πανοσιότης του είχε για εξομολόγησι, εκτός από τον ικανό αριθμό Προσκυνητών, κάπου 40 μοναχούς και Άδελφους της Άδελφοτητος Συχαστρία, στους οποίους επροστίθεντο πολλοί μοναχοί και μοναχές από άλλα Μοναστήρια, καθώς και έγγαμοι ιερείς και αρκετοί ιεράρχες.

Μέσω της εξομολογήσεως στον π. Κλεόπα πολλοί αφιέρωναν την ζωή τους στον Χριστό. Έκεινος όμως τους ερωτούσε, εάν θα ημπορέσουν να επιτελούν τον κανόνα τους και τα άλλα καθήκοντα της μοναχικής ασκήσεως. Έαν κάποιος του υποσχόταν ότι ημπορούσε να κάνη τον κανόνα των προσευχών του, ο στάρετς έδινε στον καθένα ένα μικρό κανόνα προσευχών, ακαλόγως της ηλικίας, της δυνάμεως και του ζήλου που διέθεταν.

Άπο τους Χριστιανούς ζητούσε να προσεύχωνται, όσο ημπορούν περισσότερο, όπως μας διατάζει και ο ίδιος ο Άποστολος Παύλος: <Άδιαλειπτως προσεύχεσθε (Α·Θεσ. 5, 17). Ο Στάρετς συνιστούσε γενικά στον καθένα να διαβάζη τις πρωϊνές προσευχές της Έκκλησιας μας και τους Χαιρετισμούς της Θεοτόκου, το βράδυ προ του ύπνου την Παράκλησι της Παναγίας με το καντήλι αναμμένο και τις υπόλοιπες ώρες να λέγη την ευχή του Ίησου.

Μετάφρασις-επιμέλεια υπό Μοναχού Δαμασκηνού Γρηγοριάτου

Ιερά Μονή Οσίου Γρηγορίου

Άγιον Όρος Άθω

1999

Πηγή: http://anavaseis.blogspot.gr/2013/09/blog-post_4593.html